

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3132/2019. (VI. 5.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Miskolci Törvényszék 15.Bv.1368/2018/3. számú és a Miskolci Törvényszék mint másodfokú bíróság 14.Beüf.836/2018/6. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó (Kiskartali Zoltán) jogi képviselője (dr. Kardos Sándor ügyvéd 4025 Debrecen, Piac utca 43/B., földszint 4.) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményeként megállapítható, hogy az indítványozó 2015 júniusában szabadult a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Büntetés-végrehajtási Intézetből. Ezt követően az indítványozó az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt kérelmet nyújtott be az Emberi Jogok Európai Bíróságához (a továbbiakban: EJEB), amely 2015. augusztus 27. napján visszaigazolta a kérelem befogadását. Az indítványozó 2018. január 2. napján vette kézhez az EJEB értesítését, amelyben arról tájékoztatták, hogy az EJEB a folyamatban lévő kérelmeket elutasítja, figyelemmel arra, hogy a jogalkotó a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban: Bvtv.) módosításával megteremtette a lehetőségét annak, hogy az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt megfelelő belföldi jogorvoslatot vegyenek igénybe az érintettek.
- [3] Az indítványozó jogi képviselője útján 2018. április 18. napján a Bvtv. 10/A. §-ára alapítottan kártalanítási igényt terjesztett elő a Miskolci Törvényszéken, tekintettel arra, hogy korábbi fogvatartása során alapvető jogokat sértő módon helyezték el a büntetés-végrehajtási intézetben.
- [4] Az indítványozó kérelmét a Miskolci Törvényszék a 15.Bv.1368/2018/3. számú végzésével érdemi vizsgálat nélkül elutasította. A végzés indokolásának lényege szerint az indítványozó a Bvtv. 436. § (10) bekezdés b) pontja alapján volt jogosult az igényét érvényesíteni, de ezt nem tette meg a Bvtv.-ben előírt határidőben, ugyanis az említett rendelkezés alapján jogosultak számára a Bvtv. 436. § (11) bekezdése egyértelműen egy – 2017. január 1. napjától számítandó – hat hónapos jogvesztő határidőt írt elő.
- [5] Ennek megfelelően az elsőfokú bíróság elutasító döntésének oka az volt, hogy az indítványozó a jogvesztő határidőt elmulasztva nyújtotta be kérelmét. Az indítványozó fellebbezése folytán másodfokon eljáró Miskolci Törvényszék a 14.Beüf.836/2018/6. számú végzésében az elsőfokú végzést helybenhagyta. Ezt követően fordult alkotmányjogi panasszal az indítványozó az Alkotmánybírósághoz.
- [6] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában kifejtette, hogy a Miskolci Törvényszék 15.Bv.1368/2018/3. számú és a Miskolci Törvényszék mint másodfokú bíróság 14.Beüf.836/2018/6. számú végzése az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése és a IV. cikk (4) bekezdését sérti.
- [7] Az indítványozó álláspontja szerint a támadott végzések sértik a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmát és megakadályozták az indítványozót abban, hogy a személyi szabadságának törvénysértő korlátozásából fakadó kárát érvényesíthesse. Érvelése szerint az a jogi megoldás, hogy a jogalkotó a már korábban Strasbourgban befogadott kérelmek esetén a belföldi kártalanításra való jogosultságot és annak határidejét a Bvtv.-ben az átmeneti rendelkezések között helyezte el, a jogalkalmazók megtévesztésére volt alkalmas és ezzel egy elítélt csoportot kizárt a jogérvényesítés lehetőségéből. Kifejtette továbbá, hogy az Alaptörvénnyel összhangban álló jogértelmezés az indítványozó esetén az lett volna az eljáró bíróságok részéről, ha a hathónapos határidőt az EJEB elutasító döntéséről történő tudomásszerzéstől számolták volna.

- [8] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie.
- [9] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszát határidőben nyújtotta be.
- [10] 3.2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek – az alábbiak szerint – csak részben felel meg. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsértett rendelkezését, illetve a sérelmezett bírói döntéseket és kifejezetten kéri azok megsemmisítését. Ugyanakkor az alkotmányjogi panasz nem tartalmaz releváns alkotmányjogi indokolást arra nézve, hogy a megjelölt alapjogokat miért és mennyiben sértik meg a támadott végzések.
- [11] Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdéseire is, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2019. május 28.

Dr. Szívós Mária s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1850/2018.

